

РЕШЕНИЕ

№ 1395

гр. София, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 100-ЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АЛЕКСАНДРИНА ПЛ.
ДОНЧЕВА

при участието на секретаря ДОРА В. НЕНКОВА
като разглежда докладваното от АЛЕКСАНДРИНА ПЛ. ДОНЧЕВА
Административно наказателно дело № 20231110201244 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

С Наказателно постановление (НП) № 151 от 08.12.2022 г., издадено от председателя на Патентно ведомство на Република България, на основание чл. 127, ал. 1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО) на жалбоподателя „СВИМА“ ООД, ЕИК: 104599121, със седалище и адрес на управление: гр. Велико Търново, ул. „М. Москов“ № 15, представлявано от Милко Георгиев Малчев, ЕГН: ***** и Тодор Стефанов Дамянов, ЕГН: *****, е наложено административно наказание „*имуществена санкция*“ в размер на сумата от **4 500 (четирихиляди и петстотин) лева**, за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 127, ал. 1 от ЗМГО, вр. с чл. 13, ал. 2, т. 2, вр. чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗМГО.

В подадената жалба се твърди, че издаденото наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че административнонаказателното производство е следвало да бъде прекратено, тъй като при съставяне на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 49 от 20.06.2022 г. не е съобразено, че срокът по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН е изтекъл. Изтъкват се процесуални нарушения по чл. 44, ал. 3 от ЗАНН, по чл. 52, ал. 1 от ЗАНН, които в своята съвкупност съставляват основание за отмяна на атакуваното НП. Изразява се становище за това, че АУАН не отразява точно фактическата обстановка по случая, която се разкрива въз основа на събраните в досъдебното производство

доказателства, по-конкретно обстоятелството, че процесните стоки са придобити правомерно от страна на дружеството-жалбоподател и то именно с цел предлагането им за продажба. Сочи се, че в АУАН и в НП не са посочени доказателства, въз основа на които се установява твърдяното нарушение. Твърди се, че нарушението не е доказано, както и че е ограничено правото на защита на жалбоподателя с оглед на това, че дружеството не е участвало в прекратеното досъдебно производство, където е назначена експертизата и са събрани други доказателства, въз основа на които административнонаказващият орган приема, че е налице нарушение. В случай, че съдът не приеме горните доводи на жалбоподателя, е направено искане за определяне на случая като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН с оглед на това, че от общо правомерно придобити 600 броя стоки са предложени за продажба едва 108 броя. В случай, че становището за маловажност на случая не се сподели, жалбоподателят претендира да бъде взето предвид, че наложената имуществена санкция не е съобразена с липсата на предходни административно нарушения, което следва да бъде отчетено като смекчаващо вината на жалбоподателя обстоятелство, респ. следва да предопредели имуществена санкция в по-нисък размер, поради което се претендира наложената с НП имуществена санкция да бъде намалена до предвидения в закона минимален размер от 3000 лева.

В съдебно заседание *въззивникът и жалбоподател* редовно призован се представлява от А. М. – надлежно упълномощена за това. Препраща се към писмени бележки. Процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата и претендира присъждане в полза на страната на направените разноски.

Въззиваемата страна - председателят на Патентно ведомство на Република България, редовно призована, се представлява от юрисконсулт Войнова, която претендира жалбата да бъде оставена без уважение, а обжалваното НП – потвърдено. Препраща се към писмени бележки, в които се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 21.01.2021 г. е образувано досъдебно производство № ЗМ-17/2021 г. по описа на ОДМВР – гр. Велико Търново, пр. пр. № 431/2021 г. по описа на ВТРП за това, че на 21.01.2021 г. в търговски обекти от веригата „ЦБА Класико“ в гр. Велико Търново, собственост на „СВИМА“ ООД, ЕИК: 104599121 и „ТИМ“ ООД, ЕИК: 104600755, без съгласие на притежателя на изключителното право, използва в търговската си дейност марка кафе „Лаваца“ „Lavazza“ без правно основание – престъпление по чл. 172б, ал. 1 от НК.

С постановление от 25.03.2022 г. на прокурор при РП – Велико Търново наказателното производство е прекратено. Прието е, че в хода на досъдебното производство е безспорно установено, че предлаганите стоки имат сходни белези с оригиналните опаковки и дават възможност за объркване на

потребителите, както и че липсва съгласие от страна на маркопритежателя на изключителното право да използват марката в търговската си дейност. Прокурорът е приел, че наказателното производство следва да се прекрати поради недоказаност на субективната страна на престъпление по чл. 172б, ал. 1 от НК. Препис от постановлението за прекратяване на наказателното производство е изпратен на Патентно ведомство за преценка относно извършвано административно нарушение, като препис от същото ведно с материали от пр. пр. № 431/2021 г. са изпратени на 12.04.2022 г. и са постъпили в Патентно ведомство на 20.04.2022 г.

Със заповед № 3-213-(1) от 04.05.2022 г. на председателя на Патентно ведомство е възложено на Л. З. И. - главен експерт при Патентно ведомство, да се запознае с материалите по постъпилата прокурорска преписка и да извърши проверка относно наличието на доказателства за извършено административно нарушение, респ. съставяне на АУАН с цел ангажиране административнонаказателната отговорност на съпричастните лица.

В хода на извършената проверка е установено, че „СВИМА“ ООД, ЕИК: 104599121, представлявано от Милко Георгиев Малчев и Тодор Стефанов Дамянов е извършило административно нарушение на 21.01.2021 г., изразяващо се в използване в търговската дейност по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 2, вр. чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗМГО, а именно предлагане за продажба на следните стоки:

1. 541 броя пакета мляно вакуумирано кафе, означени със знак “Lavazza crema e gusto”, сходен с регистрираната по международен ред марка с рег. № 0915198 – фигуративна, регистрирана за стоки от клас 30 на Международната класификация за стоки и услуги (МКСУ), със срок на закрила до 10.01.2027 г., както и сходен на марка с рег. № 000317057 Lavazza , словна, регистрирана по реда на ЕС за стоки от клас 30 на МКСУ (кафе), със срок на закрила до 18.07.2026 г., като притежател на марките е Luigi Lavazza S. P. A. Италия;

2. 551 броя пакета мляно вакуумирано кафе, означени със знак “Lavazza qualita rossa“, сходен на регистрираните по реда на ЕС марки с рег. № 011582525 – фигуративна, регистрирана за стоки от клас 30 от МКСУ, със срок на закрила до 18.02.2023 г. и марка с рег. № 000317057, Lavazza , словна, регистрирана по реда на ЕС за стоки от клас 30 на МКСУ (кафе), със срок на закрила до 18.07.2026 г., като притежател на марките е Luigi Lavazza S. P. A. Италия;

Установено е, че нарушението е извършено на 21.01.2021 г., когато полицейски служители при ОД МВР – гр. Велико Търново са извършили проверка в търговски обект – магазин, находящ се в гр. Велико Търново, ул. „Стоян Михайловски“ № 7, стопанисван от „СВИМА“ ООД, ЕИК: 104599121, със седалище и адрес на управление гр. Велико Търново, ул. „М. Москов“ № 15, представлявано от управителите Милко Георгиев Малчев и Тодор Стефанов Дамянов, при която установили, че в търговския обект се предлагат за продажба описаните по-горе стоки. При извършване на проверката на място в търговския обект и в хода на

административнонаказателното производство не са представени доказателства относно връзка между откритите в търговския обект стоки и притежателя на регистрираните марки, поради което стоките са иззети от полицейските служители с протокол за доброволно предаване от 21.01.2021 г. В хода на досъдебното производство е изготвена съдебно-маркова експертиза, съгласно която стоките притежават описани в експертизата елементи и фигури, които имат сходство с елементи и фигури на оригиналните опаковки на “Lavazza qualita rossa” и “Lavazza crema e gusto“, предлагани на пазара в Република България от дистрибутора „Софсток“ ООД, като въз основа на това е налице възможност с голяма степен на вероятност за объркване на потребителите и свързването им с регистрираните марки, съдържащи фигуративен и словесен елемент на “Lavazza qualita rossa” и “Lavazza crema e gusto“, при използване на стоките в търговската дейност. Поради това и с оглед липсата на доказателства за наличие на съгласие на маркопритежателя Luigi Lavazza S. P. A. Италия за продажба на стоките, главният експерт при Патентно ведомство е приел, че е налице административно нарушение, извършено от СВИМА“ ООД, ЕИК: 104599121, със седалище и адрес на управление гр. Велико Търново, ул. „М. Москов“ № 15, представлявано от управителите Милко Георгиев Малчев и Тодор Стефанов Дамянов, изразяващо се в това, че на 21.01.2021 г. в стопанисван от дружеството търговски обект, а именно магазин, находящ се в гр. Велико Търново, ул. „Стоян Михайловски“ № 7, се предлагат за продажба стоки, а именно: **541 броя** пакета мляно вакуумирано кафе, означени със знак “Lavazza crema e gusto“, сходен с регистрираната по международен ред марка с рег. № 0915198 – фигуративна, регистрирана за стоки от клас 30 на Международната класификация за стоки и услуги (МКСУ), със срок на закрила до 10.01.2027 г., както и сходен на марка с рег. № 000317057 Lavazza, словна, регистрирана по реда на ЕС за стоки от клас 30 на МКСУ (кафе), със срок на закрила до 18.07.2026 г., като притежател на марките е Luigi Lavazza S. P. A. Италия и **551 броя** пакета мляно вакуумирано кафе, означени със знак “Lavazza qualita rossa“, сходен на регистрираните по реда на ЕС марки с рег. № 011582525 – фигуративна, регистрирана за стоки от клас 30 от МКСУ, със срок на закрила до 18.02.2023 г. и марка с рег. № 000317057, Lavazza, словна, регистрирана по реда на ЕС за стоки от клас 30 на МКСУ (кафе), със срок на закрила до 18.07.2026 г., като притежател на марките е Luigi Lavazza S. P. A. Италия, без наличие на документи, удостоверяващи връзката между тези стоки и притежателя на регистрираните марки, а именно Luigi Lavazza S. P. A. Италия, с оглед на което е съставен АУАН № 49 от 20.06.2022 г.

АУАН е съставен на 20.06.2022 г. от главен експерт в Патентно ведомство Л. З. И., в присъствието на главен експерт в Патентно ведомство Филип Евгени Младенов и в присъствието на пълномощник на управителите на „СВИМА“ ООД, на когото е връчен препис от АУАН и е разяснена възможността за депозиране на писмени възражения в 7-дневен срок от връчването на акта.

В хода на административнонаказателното производство, в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не е постъпило възражение срещу АУАН.

Въз основа на АУАН е съставено НП № 151 от 08.12.2022 г., с което на основание чл. 127, ал. 1 от ЗМГО е наложена имуществена санкция в размер на 4 500 (четири хиляди и петстотин) лева на дружеството СВИМА“ ООД, ЕИК: 104599121, със седалище и адрес на управление: гр. Велико Търново, ул. „М. Москов“ № 15, представлявано от Милко Георгиев Малчев, ЕГН: ***** и Тодор Стефанов Дамянов, ЕГН: *****, за това, че на 21.01.2021 г. използва в търговската си дейност по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 2, вр. чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗМГО, като предлага за продажба в търговски обект, а именно магазин, находящ се в гр. Велико Търново, ул. „Стоян Михайловски“ № 7, стопанисван от „СВИМА“ ООД, ЕИК: 104599121, със седалище и адрес на управление гр. Велико Търново, ул. „М. Москов“ № 15, представлявано от управителите Милко Георгиев Малчев и Тодор Стефанов Дамянов, стоки „Кафе“, а именно 541 броя пакета мляно вакуумирано кафе, означени със знак “Lavazza crema e gusto”, сходен с регистрираната по международен ред марка с рег. № 0915198 – фигуративна, регистрирана за стоки от клас 30 на Международната класификация за стоки и услуги (МКСУ), със срок на закрила до 10.01.2027 г., както и сходен на марка с рег. № 000317057 Lavazza , словна, регистрирана по реда на ЕС за стоки от клас 30 на МКСУ (кафе), със срок на закрила до 18.07.2026 г., като притежател на марките е Luigi Lavazza S. P. A. Италия и 551 броя пакета мляно вакуумирано кафе, означени със знак “Lavazza qualita rossa“, сходен на регистрираните по реда на ЕС марки с рег. № 011582525 – фигуративна, регистрирана за стоки от клас 30 от МКСУ, със срок на закрила до 18.02.2023 г. и марка с рег. № 000317057, Lavazza , словна, регистрирана по реда на ЕС за стоки от клас 30 на МКСУ (кафе), със срок на закрила до 18.07.2026 г., като притежател на марките е Luigi Lavazza S. P. A. Италия, без съгласието на маркопритежателя Luigi Lavazza S. P. A. Италия. Предметите на нарушението са отнети в полза на държавата и са предадени за унищожаване на МВР. НП е връчено на 21.12.2022 г. на управителя на 21.12.2022 г., като е разяснено правото на обжалване на НП, от което санкционираното дружество се е възползвало и по този повод е образувано настоящото съдебно производство.

Установява се, че процесните стоки, а именно са били закупени от санкционираното дружество от дистрибутор „ТИМ“ ООД, което от своя страна е закупило стоките от „КОМЕ“ ООД, което от своя страна е закупило стоките от „Лайф енд хоум“ ЕООД, като за закупуването на стоките дружеството от „СВИМА“ ООД са издадени съответни документи, но не се установява да е налице съгласие за използване в търговската дейност на дружеството на тези стоки, което да е дадено от страна на маркопритежателя Luigi Lavazza S. P. A. Италия.

Описаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от НПК, които съдът кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка.

Съдът приема показанията на свидетеля Л. З. И. – актосъставител за достоверни, тъй като същите за обективни, логични и подкрепени от

останалите събрани по делото писмени доказателства и доказателствени средства. С оглед изявлението, направено в открито съдебно заседание от страна на процесуалния представител на дружеството-жалбоподател за това, че при разпита на свидетеля същият си служи с бележки, съдът намира за необходимо да отбележи, че това е *предвидено в процесуалния закон право на свидетеля*, с оглед на което не се съзират обстоятелства, опорочаващи процесуално-следственото действие.

Действително, както се твърди от страна на жалбоподателя, по делото са налице доказателства за това, че процесните стоки са придобити правомерно с оглед на това, че са закупени от страна на „СВИМА“ ООД от дружеството „ТИМ“ ООД, което от своя страна е закупило стоките от „КОМЕ“ ООД, което от своя страна е закупило стоките от „Лайф енд хоум“ ЕООД, т. е. стоките са придобити от дружеството-жалбоподател чрез покупката им от друго дружество. Съдът приема, че по делото няма доказателства за това стоките да са закупени от официален представител на марката (за Република България от „Софсток“ ООД), или от дружество, притежаващо съгласие на маркопритежателя за използване на стоките в търговската дейност.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, че от правна страна се установява следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимиран субект и е *процесуално допустима*.

Разгледана по същество жалбата е *частично основателна* – *единствено относно размера на наложената имуществена санкция*.

Като инстанция по същество в производството по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН, районният съд осъществява цялостна проверка досежно правилното приложение на материалния и на процесуалния закон, независимо от основанията, посочени в жалбата. В изпълнение на това свое правомощие съдът установява, че оспорваното НП отговаря по форма и съдържание на изискванията на чл. 57 от ЗАНН, издадено е от надлежен орган, при спазване на установения за това ред и в преклузивните срокове, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 2 и ал. 3 от ЗАНН. Същите изводи съдебният състав формира и относно АУАН, въз основа на който е издадено атакуваното понастоящем НП. Не се споделя доводът на жалбоподателя за това, че АУАН е издаден след изтичане на установения в закона давностен срок, тъй като в случая е било образувано досъдебно производство, прекратено с постановление на прокурор от 25.03.2022 г., с което постановление материалите по преписката са изпратени на административнонаказващия орган, където същите са получени на 20.04.2022 г. Тримесечният срок, визиран в разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН, не изтекъл към датата на съставяне на АУАН, а именно на 20.06.2022 г. поради това, че извършеното нарушение е станало ясно на органа с извършването на проверката – най-рано на 20.04.2022 г. Съгласно указанията, дадени в Тълкувателно решение № 4/29.03.2021 г. по тълкувателно дело № 3 на ОСС от I и II колегия на ВАС, началото на тримесечния срок по чл. 34, ал. 1, изречение 2, предложение 1 от

ЗАНН поставя откриването на нарушителя. Понятието „откриване на нарушителя“ по смисъла на чл. 34, ал. 2, изр. 2, пр. 1 от ЗАНН, не е легално дефинирано от ЗАНН, но доктрината и съдебната практика безпротиворечиво приемат, че откриване има тогава, когато компетентният орган разполага с данните, въз основа на които да установи нарушението и да идентифицира извършителя му. Това е моментът, в който необходимите за това материали и/или информация са налични в съответната администрация, защото от тогава фактически и юридически съществува възможност овластеният за това орган да определи субекта на нарушение, времето и мястото на извършването му, ведно със съществените му признаци от обективна и субективна страна по определен състав. Затова и тримесечният срок по чл. 34, ал. 1, изречение 2, предложение 1 ЗАНН ще започне да тече от момента, в който съществуват условия за такава преценка от длъжностното лице. В същия смисъл е и Тълкувателно решение № 48 от 28.12.1981 г. по тълкувателно дело № 48/1981 г. на ОСНК на Върховния съд. Отнесени към конкретиката на случая, тези правила ясно сочат, че АУАН е съставен в тримесечния срок по чл. 34 от ЗАНН, тъй като преписката е постъпила в Патентно ведомство на 20.04.2022 г., а АУАН е съставен на 20.06.2023 г. Ето защо доводът на въззивникът за неспазване на срока по чл. 34 от ЗАНН не се приема за основателен.

Съдът не се съгласява с направеното възражение на процесуалния представител на жалбоподателя за допуснати в хода на административнонаказателното производство процесуални нарушения.

Както АУАН, така и НП съдържат достатъчно пълно и ясно описание на нарушението, като АУАН е съставен в присъствието на пълномощник на управителя на дружеството и му е връчен препис от същия с указания относно възможността за подаване на писмени възражения. По този начин е гарантирано правото на защита, като нарушителят е узнал фактическата и правната рамка на административнонаказателното обвинение и му е предоставена възможност да се защити посредством писмени възражения, от което право същият се е възползвал. В административната преписка са налични всички материали от досъдебното производство, вкл. изготвената експертиза, с оглед на което правото на защита е осигурено. Не се установява да са налице заявените от името на жалбоподателя нарушения на чл. 44, ал. 3 от ЗАНН и на чл. 52, ал. 1 от ЗАНН, които да съставляват основание за отмяна на обжалваното НП. Както АУАН, така и издаденото въз основа на него НП имат изискуемото от закона съдържание от гледна точка на съществените елементи при фактическото описание на нарушението и от гледна точка на правната квалификация на тези факти. Установява се пълно съответствие между описаните факти и посочената правна квалификация, с оглед на което и предвид изложените съображения, правото на защита не е нарушено.

Не се установява в хода на административнонаказателното производство да са допуснати и нарушения на материалния закон.

Отговорността на жалбоподателя е ангажирана за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 127, ал. 1 от ЗМГО, която препраща към чл. 13 от ЗМГО.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗМГО, правото върху марка включва правото на притежателя ѝ да я използва, да се разпорежда с нея и да забрани на трети лица без негово съгласие да използват в търговската дейност всеки знак за стоки и/или услуги, който е: 1. идентичен на марката и е използван за стоки или услуги, идентични на тези, за които марката е регистрирана; 2. идентичен или сходен на марката и е използван за стоки или услуги, идентични или сходни на тези, за които марката е регистрирана, ако съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката; 3. идентичен или сходен на марката, независимо дали е използван за стоки или услуги, които са идентични, сходни или не на тези, за които марката е регистрирана, ако марката се ползва с известност на територията на Република България и използването без основание на знака би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на марката или би ги увредило. Според ал. 2 на същия законов текст, *използване в търговската дейност по смисъла на ал. 1 е: 1. поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки; 2. предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, съхраняването или държането им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак; 3. вносът или износът на стоките с този знак; 4. използването на знака като търговско или фирмено наименование или като част от търговско или фирмено наименование; 5. използването на знака в търговски книжа и в реклами; 6. използването на знака в сравнителна реклама по начин, който е в нарушение на чл. 34 от Закона за защита на конкуренцията*. Съгласно чл. 13, ал. 2, т. 2 от ЗМГО като използване следва да се определи и дейността по съхранение или държане на стоките за продажба или пускането им на пазара.

В конкретния случай е безспорно установено въз основа на доказателствата, а и не се спори между страните, че в търговския обект, а именно в магазин, находящ се в гр. Велико Търново, ул. „Стоян Михайловски“ № 7, стопанисван от „СВИМА“ ООД, ЕИК: 104599121, със седалище и адрес на управление гр. Велико Търново, ул. „М. Москов“ № 15, представлявано от управителите Милко Георгиев Малчев и Тодор Стефанов Дамянов, при извършената проверка на 21.01.2021 г. са открити **541 броя пакета мляно вакуумирано кафе, означени със знак “Lavazza crema e gusto”**, сходен с регистрираната по международен ред марка с рег. № 0915198 – фигуративна, регистрирана за стоки от клас 30 на Международната класификация за стоки и услуги (МКСУ), със срок на закрила до 10.01.2027 г., както и сходен на марка с рег. № 000317057 Lavazza , словна, регистрирана по реда на ЕС за стоки от клас 30 на МКСУ (кафе), със срок на закрила до 18.07.2026 г., като притежател на марките е Luigi Lavazza S. P. A. Италия и **551 броя пакета мляно вакуумирано кафе, означени със знак “Lavazza qualita rossa”**, сходен на регистрираните по реда на ЕС марки с рег. № 011582525 – фугуративна, регистрирана за стоки от клас 30 от МКСУ, със срок на закрила до 18.02.2023 г. и марка с рег. № 000317057, Lavazza , словна, регистрирана по реда на ЕС за стоки от клас 30 на МКСУ (кафе), със срок на

закрила до 18.07.2026 г., като притежател на марките е Luigi Lavazza S. P. A. Италия, *без съгласието на притежателя на марките* Luigi Lavazza S. P. A. Италия.

Жалбоподателят изтъква обстоятелството, че процесните стоки са придобити правомерно от санкционираното дружество, което действително е така с оглед установената верига от покупко-продажби, изводима от доказателствата по делото, но това обстоятелство не изключва задължението на дружеството да се увери, че притежава съгласие на маркопритежателя или че такова е било дадено на дружеството, от което първоначално са били закупени стоките. В случаи като настоящия, при който се установява верига от продажби, всеки един от субектите по веригата от продажби носи отговорност за това, че продава стоките без разрешение и съгласие на притежателя на марката за това, следователно всеки от тези субекти носи индивидуална отговорност за неизпълнение на задълженията по чл. 13, ал. 2, т. 2 във чл. 127, ал. 1 ЗМГО. Отговорност по веригата от продажби за подобно нарушение може да се изключи единствено в хипотеза, при която са налице доказателства, че първата по ред продажба е била осъществена със съгласие на притежателя на марката, което в конкретния случай означава да са налице доказателства за това, че дружество „Лайф енд Хоум“ ЕООД е разполагало със съгласие на маркопритежателя, каквито доказателства няма. Всяко дружество по веригата от продажби с оглед отговорността, която носи, следва да се увери, че използва в търговската си дейност стоки, за които е дадено разрешение за това от страна на притежателя на съответната марка. Ето защо фактът, че стоките за придобити правомерно, чрез покупката им от друго дружество, не изключва задължението на дружеството-купувач, щом ще използва тези стоки в своята дейност, да се увери, че е налице съгласие за това от страна на маркопритежателя. Още повече, че се касае до търговско дружество, което осъществява професионално дейност, свързана с покупко-продажба на стоки.

В конкретния случай липсват доказателства за това дружеството „СВИМА“ ООД да е предлагало за продажба стоките, описани в НП със съгласие на притежателя на марката за това, както и липсват доказателства за това, доставчиците по веригата от продажби назад във времето да са осъществили продажбите със съгласие на притежателя на марката за това.

Ето защо следва да се приеме, че въз основа на доказателствена съвкупност по делото се установява, че дружеството-жалбоподател е използвало в търговската си дейност марки върху стоки, за които няма разрешение от притежателя да използва в търговската си дейност, като така е нарушено съдържанието на изключителното право на притежателя върху марката, представляващо административно нарушение по смисъла на чл. 127, ал. 1, вр. чл. 13, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗМГО.

Нарушението е формално и за съставомерността му не е необходимо настъпване на съставомерен резултат.

Деянието реализира състав на административно нарушение, като се има предвид, че отговорността на юридическото лице е обективна и

безвиновна.

Процесният случай не може да се определи като маловажен, тъй като извършеното нарушение е с типичната за вида си обществена опасност и с нищо не разкрива по-ниска степен на засягане на обществените отношения от този тип.

Приложеният санкционен състав по чл. 127, ал. 1 от ЗМГО предвижда, че лице, което използва в търговската дейност по смисъла на чл. 13, ал. 1 и 2 стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на нейния притежател, се наказва с глоба от 2000 до 10 000 лв., а едноличните търговци и юридическите лица – с имуществена санкция в размер от 3000 до 20 000 лв.

В конкретния случай става въпрос за нарушение, извършено от дружеството „СВИМА“ ООД, което е юридическо лице, следователно приложима се явява имуществена санкция в размер от 3 000 лева до 20 000 лева. В конкретния случай е наложена имуществена санкция в размер на сумата от 4 500 лева, в какъвто размер административното наказание е явно несправедливо, тъй като е определено при липса на отегчаващи отговорността на нарушителя обстоятелства. В случая не се установява конкретното търговско дружество да е санкционирано за подобен тип нарушение, т. е. това се явява първо такова нарушение. Липсват обстоятелства, които да се оценят като отегчаващи, като не се споделя становището на наказващия орган, че броят на процесните стоки съставлява отегчаващо отговорността обстоятелство, още повече, че с оглед вида на осъществяваната от дружеството-жалбоподател търговска дейност, подобен обем на предлаганите стоки е обичаен. При липса на каквито и да е отегчаващи обстоятелства и при липса на данни относно предходни административни нарушения от този тип, според настоящия съдебен състав справедлива се явява административна санкция, определена към минималния предвиден в закона размер, а именно имуществена санкция в размер на сумата от 3 000 /три хиляди/ лева. Ето защо обжалваното НП следва да се измени в частта относно размера на наложената имуществена санкция, като същата се намали от 4500 на 3000 лева.

В конкретния случай правилно е приложен чл. 127, ал. 5 от ЗМГО, който императивно предвижда отнемане в полза на Държавата на стоките, които са предмет на нарушение по ал. 1, което наказващият орган е изпълнил.

С оглед изложените мотиви, съдът приема жалбата, по повод на която е образувано настоящото съдебно производство за основателна единствено в частта относно размера на наложената имуществена санкция, поради което атакуваното с нея НП следва да се измени в тази част, като санкцията следва да се намали от 4500 лева на 3000 лева. В останалата част жалбата е неоснователна, респ. обжалваното НП следва да се потвърди в останалата част.

При този изход на спора, жалбоподателят няма право на разноски, поради което такива не следва да му се присъждат.

Въззиваемата страна има право на разноски и е направила

своевременно искане за присъждане на такива, при което в полза на Патентно ведомство следва да се присъди сумата от 80,00 лева юрисконсултско възнаграждение, за заплащането на което следва да бъде осъдено дружеството-жалбоподател „СВИМА“ ООД.

По тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 151 от 08.12.2022 г., издадено от председателя на Патентно ведомство на Република България, на основание чл. 127, ал. 1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО) на жалбоподателя „СВИМА“ ООД, ЕИК: 104599121, със седалище и адрес на управление: гр. Велико Търново, ул. „М. Москов“ № 15, представлявано от Милко Георгиев Малчев, ЕГН: ***** и Тодор Стефанов Дамянов, ЕГН: *****, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на сумата от **4 500 (четирихиляди и петстотин) лева**, за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 127, ал. 1 от ЗМГО, вр. с чл. 13, ал. 2, т. 2, вр. чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗМГО, в частта относно размера на наложената имуществена санкция, като **НАМАЛЯВА** размера на **ИМУЩЕСТВЕНАТА САНКЦИЯ** от 4500 /четири хиляди и петстотин/ лева на **3000 /три хиляди/ лева**.

ОСЪЖДА СВИМА“ ООД, ЕИК: 104599121, със седалище и адрес на управление: гр. Велико Търново, ул. „М. Москов“ № 15, представлявано от Милко Георгиев Малчев, ЕГН: ***** и Тодор Стефанов Дамянов, ЕГН: *****, на основание чл. 63д от ЗАНН, вр. чл. 143, вр. чл. 144 от АПК, вр. чл. 78 ал. 3 от ГПК, да заплати на Патентно ведомство сумата от **80.00 /осемдесет/ лева**, представляваща направени по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд - София град, в четиринадесетдневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____